

[Bauusgaard.]

var mellemindkomsterne, ikke mindst den nedre del af mellemindkomsterne, vi skulle lette. Jeg forstår ikke, at man, selv om man ikke har kunnet stille sit forslag op i paragraffer, så alligevel har turdet undlade at foretage disse vurderinger.

Dette meget forstemmende billede af hele linjen i det foreliggende forslag gør det meget svært at gå ind på en virkelig saglig drøftelse af de gode enkeltheder, der også er i forslaget. Jeg skal her kun nævne, at det radikale venstre vil være meget lydhør over for tanken om skattelettelsen for nyetablerede. Unge, der er nyetablerede, er altid tvunget til at møde med en pæn indkomst for at kunne betale af på gæld, men afdrag på gæld er også en opsparing, og på dette område mener jeg vi må kunne finde en vej frem. Vi er også lydhør over for ønsket om udvidet adgang til at fratække forudbetalt skat. Det er mere kompliceret, men vi er villige til at medvirke i et forsøg på også her at finde en vej frem.

Også på et andet område er der en ejendommelighed i venstres og de konservatives skatteforslag, idet man ved indførelsen af splittingsystemet, delingssystemet, kommer i mange pudsige situationer, når man skal se, hvordan skattelettelsen kommer til at virke for henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere. Jeg har en lille mistanke om — jeg skal ikke sige det så stærkt, jeg vil ikke være uvenlig — at der er en gruppe, som man har meget til overs for i forslaget, det må jeg have lov at sige, nemlig dem, der tjener 100 000 kr. og mere om året. Og inden for gruppen af dem, der tjener 100 000 kr. og mere, er der en ejendommelig tendens til at give ungarle meget mere i skattelettelse end dem, der er gift. Et ægtepar med en indkomst på 100.000 kr. uden børn og uden hustruindtægt får en lettelse på 5 000 kr., mens en ungarl får 4 450 kr. Og går man op til dem, der tjener 300 000 kr., så får ægteparret uden børn og uden hustruindtægt 25 000 kr. i lettelse, mens den enlige får 44 000 kr., altså omtrent det dobbelte af, hvad et ægtepar får. Jeg tør næsten ikke tænke på, hvilken moral det kan give anledning til, hvis man giver ungarle så stor en lettelse i forhold til ægtepar.

Må jeg sige til sidst, at den linje, der ligger i venstres og det konservative folke-

partis forslag — at de skattelettelser, man giver, under alle omstændigheder er sikret de store indkomster, mens der for en række små og mellemstore indkomster vil være grupper, hvor lettelsen er yderst problematisk — efter vor opfattelse gør det vanskeligt at drøfte de få gode enkeltheder, der er i forslaget.

Når man endelig ser, at man i afsnittet om børnetilskud bevarer zoneinddelingen — jeg bemærkede, at det ærede medlem hr. Foged sagde, at det var noget, man ville rette om et år, men foreløbig opererer man med zoneinddelingen, d. v. s. større tilskud i København end i provinsbyerne og endnu mindre på landet — og når man endvidere ser, at man over for løsningen af de faste skatters problem netop foreslår de faste skatter til staten ophævet, de skatter, som rammer ligeligt over hele landet og rammer ligeligt for alle, så må man stille sig selv det spørgsmål, om det kun var det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der var fraværende ved udarbejdelsen af dette forslag, ja, man stiller sig selv det spørgsmål, om venstre overhovedet har været til stede.

Niels Andersen: Når jeg nu går til drøftelsen af dette forslag til folketingsbeslutning, kan jeg ikke lade være med at stille det spørgsmål, om man nu fra venstres og konservativ side virkelig mener noget alvorligt med det. Når jeg stiller dette spørgsmål, er det ud fra den baggrund, at venstre og de konservative tidligere har fremsat forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af skatterne. Det gjorde de to partier i sidste samling, og da holdt man to gange fem minutters udvalgs møder vedrørende forslaget. Man lagde altså ikke særlig megen ildhu for dagen for at få sit eget forslag fremmet. Jeg var dengang opsat på virkelig at virke positivt med til at finde besparelser, sådan at der kunne komme realiteter ud af det, man fra venstres og konservativ side havde foreslået. Mit håb dengang blev beskæmmet, og jeg ved ikke, om det forslag, der nu foreligger, ikke vil få samme skæbne som det forrige. Jeg stiller altså det spørgsmål: er det noget, man alvorligt mener fra venstres og konservativ side, eller er det kun et paradeforslag, der foreligger?

I øvrigt er det meget betegnende, hvis man tænker tilbage til tiden før valget i